

O. i. 870. (1-39).

AD
ORATIONEM PVBLICAM
QVA
GENEROSISSIMVS IUVENIS
IN
REGIO GYMNASIO ACADEMICO
ALTONANO
A. D. III. KALENDAS MARTIAS
POSTREMVM VALE DICET
AC
DE AMICITIA FOEDERIBVSQVE
INTER
GERMANIAM BRITANNIAMQVE
COMMVNIS SALVTIS CAVSSA ICTIS
AGET
BENEVOLE AVDIENDAM
QVA DECET OBSERVANTIA ET HVMANITATE
INVITANT
REGII GYMNASII ACADEMICI
DIRECTOR AC PROFESSORES
PVBLICI.

ALTONAE
EX OFFICINA GYMNASII REGII ACADEMICI OPERIS BURMESTERIANIS.

XVI. 16

AD
ORATIONEM PUBLICAM
CUI
GENEROSISSIMVS IVLIVS
IN
REGIO GYMNASIO ACADEMICO
A. 1704
A. 1704
DE ANTIQVA FORORVM QVAE
INTER
GERMANIAM ET ANGLIAM
QVAE ERANT
QVA ERANT
DIRECTORI AD PRAESIDIUM
1704

GERMANI ET ANGLI
IN LITTERARVM STVDIIS AEMVLI.

Germania nostra quamquam paullo tardius barbariem exiit, et ad cultiorem litterarum elegantiam traducta est: Tamen celeriter satis reliquas nationes et affecta est (a) eruditionis laude, et superavit. Vberius id ostensurus DAN. GE. MORHOFIVS eruditus, uir historiae litterarum peritissimus, si quidem liber eius,

A 2

ius,

(a) Conf. ACTA ER, 1689. p. 287.

ius, quem affectum habuerat, *de Germanorum in rem litterariam meritis*, (b) *supercilioso exterorum opponendus contentui*, ad maturitatem peruenisset. At ex quo ille tempore rebus ereptus est humanis, non defuerunt, qui Germanorum famae suppetias ferrent. Illud nos animaduertimus, ut primum sese nostrorum hominum ingenia ad studia transtulerunt, nobilem saepe inter nostros Britannosque aemulationem existisse. Quae nisi facilius, quam optabile iustumque foret, inuidiae obtrectationisque uenenum admitteret, nulla sane res tam acres stimulos ad fines scientiarum proferendos subderet. Sed ut (c)

Nihil est ab omni Parte beatum :

Sic suam cuique imbecillitatem, ut homines hominibus, condonabimus, ac de aemulatione Germanorum Anglorumque in litterarum studiis, quum iam id agimus, ut ad orationem publicam *de utriusque florentissimae nationis amicitia et foederibus* inuitemus, pauca praefabimur.

Britannorum in Germanos exterosque alios humanitas praedicata multis (*) est, ac perhonorifice. Contra ea non dubitarunt alii eam laudem imminuere. Conqueritur MORHOFIVS (d), *familia*
hoc

(b) Vid. IO. MOLLERI Prolegom. Polyhistori MORHOFIANO praemissa §. LXXXVII, p. 64.

(c) HORAT. Carm. II, 16.

(*) ERASMVS multa in utramque partem. Vid. eius uita a SAM. KNIGHT conscripta. Ac WAGENSEILIVS in Perae Loc. II. p. 478. *Angli se ipsos et suae gentis mores ingeniaque eximie mirantur. Nihil secius et peregrinos complectuntur, et tanta quidem hospitalitate, ut omnium fores pateant cuique, et uix publico opus sit diuersorio.*

(d) Polyhist. litter. T. II, L. II, c. 1. p. 141. 199.

hoc in illa gente esse, inuidere alienae gloriae, sibi omnia tribuere, aliarum gentium, praecipue Germanorum, stuaia eleuare et contemnere, unde tamen saepe illi multa depromant, quibus libri illorum turgeant, quod facile uel integro uolumine demonstrari possit. Ac aliqua ex parte demonstrasse HENR. STVBBE, ipsum Anglum, qui libros contra Societatem Anglicam scripserit. Iudicat illustris Belga, GEORG. RATAL. DOVBLETIVS (e), habere hoc Anglos, quod exteros ament, et magni faciant eorum uirtutes, sed quatenus nihil ad se inde redire possit detrimenti. Caeterum uix quicquam ita arduum credere, cui non sese et suae nationis uiros, sine exterorum subsidio, sufficere existiment, pronos in inuidiam aduersus eos, a quibus uinci se uiderint. Neque in alia opinione ANDR. COLVIVS fuit, qui et ipse in litteris (f) ad VOSSIVM: Eruditio, inquit, nisi fauore maiorum subnixam sit, tam hic, (in Britannia) quam alibi, iacet. Praecipue si reperiat in extero, quem Angli transeuntem amant, remanentem oderunt, utpote metuentes, ne aliquando magnatis alicuius beneuolentia suffultus beneficiis illorum incubet. Et meo iudicio quicumque exterus citra magnam inuidiam sibi pollicetur hic promotionem aliquam, longe fallitur; cum omnes etiam priuatum limis oculis intueantur. Non possumus, quin hoc loco ingeniosissimi pariter et elegantissimi Angli ADDISONI (g), quippe domestici testis, mentionem faciamus, qui popularium suorum erga exteros paullo alieniorem animum haud obscure acculat, et quam difficiliter eos admittant, libere exponit, VIRGILIANVMque illud (h): *Vincet amor patriae*

A 3

lepi-

- (e) Vid. VOSSII epist. T. II. ep. 36. p. 42. LANSII Orat. contra Britanniam, in Consult. p. 390.
 (f) Vid. epp. ad VOSSIVM, ep. 105. p. 74 et 75.
 (g) In libro *le Spectateur* T. III. disc. 3. p. 18. edit. Gall.
 (h) Aeneid, VI, 823.

lepide adhibet. Sed fortasse hoc generis humani uitium est, non solius Britanniae. Nusquam gentium non inuidia tabet, odium furit, obrectatio uigilat, calumnia insidiatur.

In praesenti Anglos Germanosque studia aemulatos esse docebimus. Id ut eo melius appareat, per exempla eundem est. Atque a disciplinis mathematicis exordium capiemus. Non dissimulamus, Anglos multo citius, quam Germanos, animum ad scientias illas sublimes arduasque conuertisse. Quem enim fugit, inter eos iam ab saeculo quarto, ac forte adhuc maturius, litteras floruisse, ingeniaque magna excelluisse. Laudat in iis non unum Mathematicum VOSSIVS (i), WOLFIUS (k), BENTHEMIVS (l). Nos mittamus remotiorem aetatem, ut ad LEIBNITII tempora eo citatiore cursu proueamur. Huius enim exemplo uiri nullum aliud illustrius reperias, in quo aemulationis studium, et uis, et ira emicuerit. Qui uti sublimiorem illam diuinioremque Geometriam mirifice amplificauit: Sic acerrimum de inuenti calculi gloria, quem *calculus differentialem integramque* (m) appellant, aemulum habuit Isaacum NEWTONVM, Britannici nominis longe acutissimum Mathematicum. Scissam in partes (n) uidimus utramque gentem. Germania omnis, Gallia, Italia, Heluetia, adeoque cultior Europa una et clarissima uoce LEIBNITIVM inuentorem praedicabat. Neque Anglus

(i) De scientiis mathematicis, passim.

(k) De scriptis mathem. T. II. p. 1005. sqq. Elem. Lat.

(l) Im Engl. Kirch und Schulenstaat c. 29. p. 786. sqq. edit. auctior. 1732.

(m) ACTA ERVD. 1684 p. 467. sqq.

(n) Vid. NEVFVILLII uitam Leibnitianam Gallice conscriptam, et Theodicaeae praemissam p. 146. sqq. FONTENELLII elogium Leibnitian, Germanice uersum, Lipsi. 1726. in 8v. addit. p. 79. sqq.

glus intercedebat. Post Britanni, WALLISIO (o) facem praeferente, *methodum fluxionum* suo NEWTONO uindicabant. Neque id sine infamia plagii, quo NIC. FAT. DVILLERIVS, Geneuensis, paullo magis dissimulanter, IO. KEILIVS apertissime, nomen Leibnitianum adspergere conabantur. Honestissimum possemus ac uiris principibus dignissimum appellare certamen: Siquidem intra priores inducias quieuisset. At quum NEWTONVS tum demum infestissima prodiret acie, ubi LEIBNITIVM iam fato functum cognorat, ac uehementissimum faceret impetum, ex quo ille iam mortalem arenam reliquerat: Profecto uir magnus impotentioris animi suspicione non caruit. Quanto maiori animi excelssitate ipse LEIBNITIVS de BAYLIO, quem uiuentem aduersarium habuerat, postquam naturae debitum (p) persoluerat, VIRGILII LVCANIQUE uersus repetit:

*Candidus insueti miratur limen Olympi,
Sub pedibusque uidet nubes et sidera Daphnis. (q)
- - - Illic postquam se lumine uero
Impleuit, stellasque uagas miratus, et astra
Fixa polis: Vidit, quanta sub nocte iaceret
Æstera dies. (r)*

No-

(o) In praefat. T. I. Opp. Mathem.

(p) Discours de la conformité de la foi avec la raison §. 87. p. 69. Il est à esperer que M. Bayle se trouue maintenant environné de ces lumieres, qui nous manquent ici-bas; puisqu'il y a lieu de supposer qu'il n'a point manqué de bonne volonté. Candidus etc.

(q) VIRGIL. eclog. V, 56. 57.

(r) LVCANVS IX, 11, 12, 13, 14.

Nolumus commemorare, aemula LEIBNITII NEWTONIQUE ingenia in orbibus planetarum describendis (s) elaborasse; de quantitate motus (t) in diuersas abiisse partes, et hunc Angliam secutam, illum reliquam fere Europam; denique motu animorum paullo vehementiore abreptos ad alia labi coepisse. At LOCKIUS nobis est MOLYNAEVUS, que nequaquam tacendus, qui argumentum illustrare nostrum pulcre poterunt. Exarauerat LEIBNITIVS meditationes in opusculum Lockianum de intellectu humano, et ad Anglum perferri curauerat. Quam inique autem, neque sine apertis aemulationis aut inuidiae indiciis uterque de summis meritis celeberrimi ciuis nostri existimari, id colligi facile poterit, ubi quis celeberrimi uiri, ac ueris in rem litterariam meritis nobilitati, quidquid obnunciet obtrectatio, I. C. GOTTSCHEDII (u) commentationem de iniquitate exterorum in ferendo de eruditis nostratibus iudicio, consuluerit. Neque enim loca tantum ex epistolis Anglorum excerpfit, quibus locis ad controuersiam dirimendam opus erat;

(s) ACTA ERVD. 1689. p. 82. it. 1720. p. 137. ubi hic locus praeter cetera memoria dignus: *Quodsi amici Leibnitii eodem modo cum Newtono agere uellent, quo eius aetate cum Leibnitio agunt, non deessent, quae cum ratione retorquerent tela. Cum enim Newtonus uocat per contentum Leibnitium secundum inuentorem methodi fluxionum; ipsum dicerent secundum inuentorem orbitae cometarum, quippe cum prior apud nos eandem inuenerit ac publicarit Doerffelius. Et licet facile largiamur, Newtonum scriptum Doerffelii Germanicum non legisse; in toto tamen inuento nihil continetur, quod non desumptum sit ex Kepleri atque Heuelii Germanorum scriptis.*

(t) ACTA ERVD. 1686. p. 161. CONF. NEVFVILLE l. c. p. 216.

(u) Lips. 1734. 4t. cum munus Logicam et Metaphysicam publice docendi aulpicaretur,

erat; Sed ipsas simul animaduersiones LEIBNITII, id est, modestissimum pariter atque accuratissimum de opere LOCKIANO iudicium inseruit. (*) Poterat aliud inuentum non minorem gloriae cupiditatem accendere, nostramque ac Britannicam gentem facile acri pugna committere, si patrum memoria inter eruditos tam frequens litterarum commercium fuisset. Constat inter omnes, repertae gloriae scientiae *logarithmorum* vulgo IO. NEPERO, Scoto, adsignari. At si suo ille Marte rem inuenit, Germanus certe pluribus eum annis anteuenterat, ipsumque artificium publicarat. Nam IO. GE. HERWARTVS (w) ab Hohenburg, a sanctioribus consiliis Ducis Bauariae, uir antiqua nobilitate, iam A. C. clo lxx. Monachii *tabulas arithmeticas* in lucem emiserat, quarum ope, qui numeri per multiplicationem conficiendi erant, addendo inueniri posse docebantur. Quid? quod celeberrimus Noricorum Mathematicus, IO. GABR. DOPPELMAYR (x), demonstrat, primum omnium logarithmorum inuentorem IVSTVM BYRGIVM, Heluetium, Principis Hassorum Mechanicum, qui inde ab saeculo XVI. iam florebat, merito existimari. Iam si nostri ciues acmulandi studio commoti NEPERVM arguerent, a Germanis mutuatum esse, quod ille suo apte acumine reperiisse uisus est: Profecto non habituri essent illi, quod magnopere quererentur, nisi Leibnitiana causa cadere simul uellent. Sed ex Astronomia quoque documentum aemulationis petamus. Magna certe hanc

(*) Vid. Lettres sur les Anglois de Mr. VOLTAIRE nr. 13. p. 69. et compara cum scripto LEIBNITIANO. Habebis illic Poetam, hic Philosophum de LOCKIO sententias ferentem.

(w) Vid. WOLF de script. mathem. c. 2. § 16. DOPPELMAYR von den Nürnberg. Mathem. p. 88. lit. f. BAYLE Dict. Hist. et Crit. voc. Herwart.

(x) Von den Nürnberg. Mathemat. p. 163. lit. g.

hanc in disciplinam Anglorum merita sunt. At nisi omnia nos fallunt, neque amor nostri animum perturbat, Germanorum adhuc maiora. Atque illi demum tot nostrorum civium immortalibus facinoribus accensi, tamquam Themistocles Miltiadis excitatus tropeis, ad maiora molienda sese, neque infeliciter, videntur accinxisse. Quod ipsi ROL. MARESIUS, Gallo satis arroganti, aciem praeftrinxisse uideretur. Is enim ad BVLLIALDVM hanc in sententiam (*) scripsit: *Multi rerum caelestium cognitione praecipue spectabiles fuerunt. Inter quos plane mirandum est, Regior montanum, Copernicum, Tychohem, Braheum, homines Germanos Cimbroque sub Septentrione. caelo nubilo. multa prisca incognita in siderum scientia perspexisse.* Nihil fecius ROB. HOOKE (y) officere gloriae laboribusque magni HEVELII conabatur, eiusque instrumenta minus exacta esse contendisset, nisi aequiora HALLEII BVLLIALDIque iudicia, quorum uterque profectus Dantiscum fuerat, uiri famam ab obreftatione defendissent. Antequam ab rebus mathematicis animum cogitationesque alio conuertamus, lubet paucis methodi geometricae mentionem facere. Relatum legimus (z) THOM. BRADWARDINVM, Anglum, ea usum in rebus theologicis, peritissimum scientiae mathematicae saeculo XIV. uirum, quippe cum iam A. C. clo CCCXLVIII. diem obierit. Integrum nobis nequaquam est iudicare, quam exacte uersatus in argumento theologico sit, quamque *γερμεστρωτος* illud pertractarit: Prop-

(*) Epist. philolog L. II. ep. 48. p. 486.

(y) Animaduersionibus in T. I. Heuel. Vid. WOLF descript. Mathem. c. 9. §. 3. et in den Anfangsgr. von den Math. Schriften, § 204. p. 119.

(z) BENTHEM im neuerdneten Engl. Kirch- und Schulen-Stand c. 29. §. 66. p. 856.

Propterea quod scripta uiri summi ad manus non habemus. At in memoriam uenit sat opportune illius quaestionis, quam superiore anno a nescio quo in medium allatam (aa) scimus: *Quis omnium primus methodo Geometricarum scriptum aliquod theologicum exarauerit?* Relinquamus hanc Anglo laudem, quod forte inter primos, uel certe ante Germanos, periculum fecerit, quo pacto ueritates caelestes in ordinem mathematicae *αριθμίας* redigeret. Neque enim de ueris aliorum meritis detrachere cupimus. Erimuero nec illa Germanis laus, si uel iniquissimi sedeant iudices, abiudicari poterit, eos et indolem methodi, TSCHIRNHAUSIO (bb), LEIBNITIO (cc), WOLFIO (dd) ducibus, quam accuratissime anquisiisse, quam fieri poterat maxime perspicuis praeceptis exposuisse, ac summo ingenio ad Philosophiam diuinioremque paulatim doctrinam transtulisse, atque ita longo post se interuallo reliquas nationes omnes reliquisse. Sustulere igitur in primis Germani signum, ac uberrime dederunt, quod alii aemularentur.

Ab studio mathematico, quod nimis diu nos tenuit, et Geometricarum docendi ratione ad humanitatem litterarum ac Latinitatem progredimur. Qua in re utrum Angli magnopere praecelluerint, alii iudicent. Nos quomodo infitias ire nolumus, elegantiores litteras in Britannia etiam illa tristi barbaraque aetate scintillulas (ee) interdum emisisse: Sic persuasum habemus, hoc in studio

B 2

(aa) In den Hamb. Berichten von gelehrten Sachen, 1742. nr. 47. p. 382.

(bb) In Medicina mentis.

(cc) ACTA ERVD. 1684. p. 537.

(dd) In Opp. Mathem. Latin. et German.

(ee) Vid. BENTHEM l. c. cap. 24. §. 13. p. 412.

stadio Anglos nostrae gentis studia esse parum obscure aemulatos. IOANNIS enim STVRMII, Argentoratensis, merita in meliores litteras quum Europam fere omnem peruagarentur, exortus repente ROG. ASHAMVS (ff) est, qui ciues suos hoc casti sermonis amore imbueret, atque inflammatus ipse Germaniae exemplo ad humanitatem uocatae, tam insigne, tamque diuinum beneficium etiam in Britanniam suam conferret. Testes utriusque sunt epistolae, quas in manibus habemus. Testes alia monumenta litterarum, quae rerum gestarum memoriam conseruant. Quodsi Belgas quoque, id est, inferioris Germaniae incolas referre in nostras tabulas liceret: Magnus ERASMVS (gg) non silentio a nobis praetermitteretur, qui multis Anglorum ueternum excussit. Nostri autem MELANCHTHONIS merita profecto lumen suum ualidius diffudere, quam ut Britannia aemulationis plane expers esset. Sed reuocandus ab argumento ampliore ac fatis lubrico paulatim animus cogitatioque est. Itaque quanta fieri breuitate poterit, duas adhuc res commemorabimus: Historiae philosophicae studium, rationemque sermones sacros exarandi. Vtroque in genere non elaborarunt modo Germani Britannique; Sed certare quoque, et alteri alteris palmam praeripere uisi sunt. Quod ad res doctrinamque Philosophorum, sine dubio nostri ciues hanc historiae partem primi collustrarunt. Sed uti origines rerum plerumque tenuiores sunt: Ita habuit STANLEIVS, Anglus, quod adderet, limaret, perficeret, expur-

(ff) Vid. idem l. c. cap. 29. §. III. p. 916.

(gg) Vid. Vitae duum uirum clarissimor. ERASMI et COLETI, a SAM. KNIGHT scriptae, et 1735 ac 1736. Lips. nostra uernacula editae.

purgaret. Ab eo autem tempore, quo diligentissimus uir huic studio se addixerat, quanta est, Deum immortalem! accessio facta? Quis GODOFR. OLEARII (hh), IAC. THOMASII (ii), GVNDLINGII (kk), MOSHEMII (ll), HEVMANNI (mm), qui omnes in ornamentum nominis Germanici nati, quis quaeso eorum aliorumque merita oratione adsequatur? Ac IAC. BRVCKERVS, uir clarissimus, tantum inter scriptores historiae philosophicae iam eminet,

Quantum lenta solent inter uiburna cupressi.

Bonis igitur, quod aiunt, auibus Angli nostros homines primum aemulati sunt; Nostri rursus illos hoc in circo uicerunt. Quod quidem praestantissimi populi gloriae fraudi non erit. Nam aliis in rebus delectantur Germani, ac delectantur fere plus, quam consultum uidentur, lumen suum de Anglorum lumine accendere. Quod exemplo sacrarum orationum declarari potest. Ea enim ab aliquo tempore opinio inualuit, ut nemo facile sibi aliisque satis faciat, nemo probabilis utilisue orator uideatur, nisi argumentum, partitio, demonstratio, elocutio, omnia denique, sapere Angliam uideantur. Non ueremur, ne quisquam hac de re addubitet. Latius grassatur, quidquid est hoc morbi, quam ut uim suam occultare queat. Neque poterunt ciues nostri negare, Anglorum se aemu-

B 3

los

(hh) In Diff. ad Stanleium.

(ii) In Diff. de exustione mundi Stoica, et aliis.

(kk) In Tr. de hist. Philosoph. mor.

(ll) In System. intellectual. Cuthworthi et Hist. Eccl.

(mm) In Actis Philosoph.

los saepe esse malle, quam suo ipsos ingenio uti, suorum
coeruum rationem habere, ad sua se tempora, locum,
homines accommodare. Quodsi cogitarent multi, neque
se iudicio aut doctrina pares esse uenerabilibus illis Britan-
niae luminibus, neque ratiocinandi ui adsequi eorum a-
cumen posse, neque tanta eloquentia pollere, ac dispare
ualde auditores habere, neque cum iisdem aduersariis
necessario conflagere: Insanus imitandi, quid? aemu-
landi etiam pruritus facile cessaret. Sed hae siue querelae,
siue reprehensiones poterunt ad aliam opportunitatem re-
feruari.

In praesenti mittamus aemulos Anglos Germanos-
que; amicos eos sociosque consideremus. Illud quidem
fertur in re litteraria, ubi nihil sanguinis effunditur; Hoc
in re civili, ad salutem utriusque gentis, ac totius Euro-
pae, optatur etiam. Illud, nisi modestia profligatur, ue-
ritas uulneratur, animi exacerbantur, prodest nonnum-
quam ad incrementum cognitionis humanae; Hoc aliquo-
ties res Europae turbidas tranquillauit, pacem restituit,
aut firmavit, populorum libertatem ac religionem in tu-
to collocauit. *Amicitia igitur inter Germaniam Britanniam-
que* dignum est oratore iuueni argumentum, qui discessum
ex hac urbe parat, et ualedicendi prius officio, quemad-
modum par est, defungi cupit. Etenim florentissimus
iuuenis, priscae idem ueraeque nobilitatis, maiorumque
decoribus insignis, ac propria erectae indolis ornamenta
ostentans

ANDREAS WEDDIG DE ZASTROW,
Luneburgensis,

Viri Perillustris, LVDOVICI DE ZASTROW, qui Magnae Britanniae Regis ac Principis Electoris Hanouerani in militia delectam cohortem Praefectus (*) ducit, ac SOPHIAE AGNETIS gente BERNSTORFIAE, filius unicus, consensu Parentum in animo habet, academiam petere. Peregit inter nos biennium ea uitae honestate, ea morum tranquillitate, elegantia, suauitate, ut nemini molestiae, omnibus in deliciis esset. Dixit semel publice in lustratione iuuentutis nostrae cum laude et oblectatione auditorum, quibus tum nomine publico gratias egit: Idque uernacula. Iam *de amicitia foederibusque* orabit, *quae Germani Britannique communis salutis ac libertatis tuendae causa diuersis temporibus percusserunt.* Dies huic rei auctoritate spectatissimorum Dn. SCHOLARCHARVM a. d. III. Kal. Martias fixus est. Nos ut iuuenem optimum bonisque omnibus merito suo carissimum secundissimis omnibus uotis prosequemur: Sic Maecenates, litterularumque nostrarum ac studiosae pubis amatores, pro eo ac decet, rogamus, ut oratori nostro postremum uale dicturo dare operam, beneuoleque audire eum ne dedignentur. P. P. Dom. Quinquages. clō lo CC XLIII.

(*) Galli Brigadier appellant.

XV

ANDREAS WINDHART

REGNI GERMANICI

IMPERATORIS

DISSERTATIO

DE ANTIQVA

DE ANTIQVA

(Faint text at the bottom of the page)

01 A 6519

ULB Halle
002 928 736

3

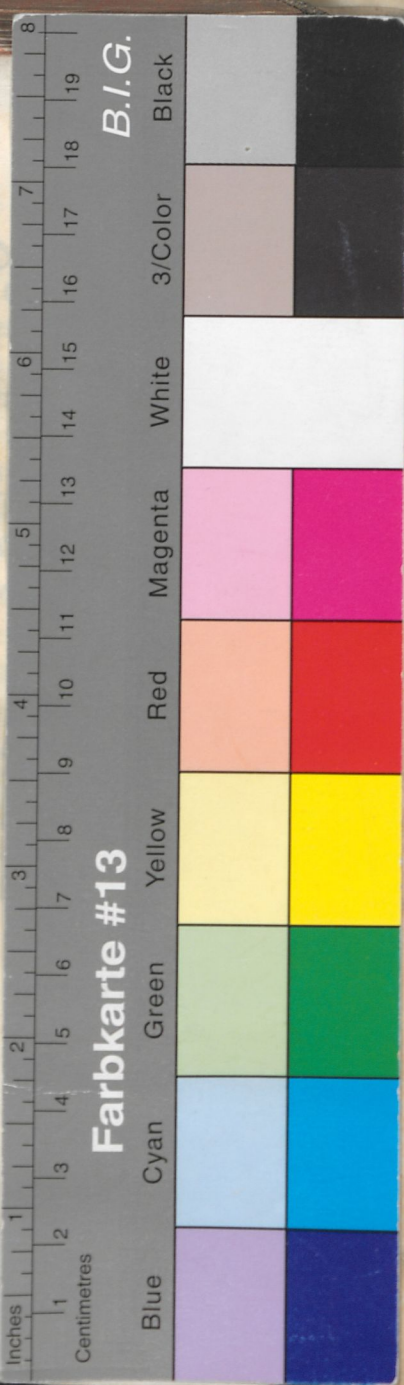
Slk. 7 = Zschr.

Sb.

Rehr. ✓

K

AD
ORATIONEM PVBLICAM
QVA
GENEROSISSIMVS IVVENIS
IN
REGIO GYMNASIO ACADEMICO
ALTONANO
A. D. III. KALENDAS MARTIAS
POSTREMVM VALE DICET
AC
DE AMICITIA FOEDERIBVSQVE
INTER
GERMANIAM BRITANNIAMQVE
COMMVNIS SALVTIS CAVSSA ICTIS
AGET
BENEVOLE AVDIENDAM
QVA DECET OBSERVANTIA ET HVMANITATE
INVITANT
REGII GYMNASII ACADEMICI
DIRECTOR AC PROFESSORES
PVBLICI.

ALTONAE
EX OFFICINA GYMNASII REGII ACADEMICI OPERIS BYRMESTERIANIS.

XVII. 16

